

Pindapata i Malmö (Möllevångstorget)

Min vän Tobias och jag samt 25 Thailändare är nere på Möllevångstorget där vi har möjligheten att ge Dana till munkarna. Dessa munkar som heter Luam Paa (Abbott) och hans medhjälpare heter Luam Pee. Visst har jag ofta sett *Pindapata* i Thailand men aldrig här i Malmö, så därför var det roligt att vara här. Jag är övertygad om att ju mer munkarna kommer att göra *Pindapata* i Malmö desto fler thailändare kommer det hit för att delta.

Kam är hur thailändarna uttalar kamma. Ens öde. Men man kan förbättra sin lott i det här livet och nästa genom att *boon*, göra goda gärningar. *Tamboon/kamboon*, att göra *boon*, sker ofta genom att offra mat och andra gåvor till munkarna och klostren.

I det dagliga livet går Theravada-buddhismen ut på att samla meriter för att få ett bättre liv eller att återfödas i en bättre skepnad i nästa liv. De flesta thailändare tror på återfödelse och själavandring. Den upphör bara med *nibbana* som betyder det utslocknande eller det vindstilla och karaktäriseras av ett tillstånd av orubblig sinnesro/harmoni.

Det kan låta negativt. Men man måste komma ihåg att det finns mycket livsglädje i Theravada- buddhismen som tar sig uttryck i att man gör goda gärningar och ger *dana* (gåva, generositet) och visar medkänsla med sina medmänniskor. Och thailändare är trots allt också thailändare, så de älskar att ha *sanuk* (att roa sig) och att leva i nuet (*mai pen rai*).....något som vi i väst måste lära oss.

När jag nu är här vid Möllevångstorget och har äran att ge matgåvor som är en del i ett samspel mellan den ordinerade *sanghan* och lekmanna-rörelsen. Munkarna (och nunnorna) står för den andliga undervisningen och lekfolket ger tillbaka i form av materiella livsförnödenheter såsom mat.

Buddha betonade vikten av att utveckla generositet, att det är lika viktigt som att utveckla etik och meditation. Generositet är att våga släppa taget om materiella tillgångar och undermedvetet en träning i att släppa taget om egna identifikationer och vanemönster.

Buddha sade en gång: ”om alla varelser visste, som jag vet, vilka underbara förmåner som kommer av generositet skulle ingen någonsin äta utan att dela med sig om det finns någon annan levande varelser närvarande att dela med.”

Traditionellt säger man att dessa förmåner är: ett långt liv, fysisk skönhet, lycka, god hälsa, god sömn och visdom. Vi kan själva känna den glädjen som fyller sinnet direkt när man har gett bort något med avsikten att göra livet lättare för någon medvarelse.....om detta kan man läsa i *Anguttara Nikaya* som är en av många av Theravada Buddhisternas skrifter.

Ja, det är en härlig känsla när Abotten Luam Paa och hans medhjälpare är här. Där vi har en möjlighet att lägga en dana (offergåva) i skålen, bugar och sätter ihop händerna till Anjali-hälsningen. *Pindapata* är inte som man kan läsa i olika böcker att munkarna går omkring och tigger.

Det är inget tiggeri i egentlig mening. Det är snarare en överenskommelse mellan klostren och de som kommer/stöder *sanghan* om ömsesidiga tjänster och de flesta thailändarna som jag har träffat och som är här i Möllevångstorget ser detta som ett privilegium och ett sätt att skapa en god *kamma* genom att få dela med sig av sin mat.

Dana betyder generositet som jag skrev innan och det var det som Buddha ofta lärde ut först av allt. Sedan följt av moralen (Pancha Silas) och därefter meditationen och sedan visdomen. Generositet och moral ansåg Buddha vara något man måste känna till och träna innan man gör framsteg i sin meditation.

Här i Väst har vi vänt på steken och börjar lära oss meditation. Sedan kanske vi får reda på de fem etiska övningarna (eller föreskrifterna) och till sist får vi veta att vi förväntas vara generösa och ge donation till lärarna, eftersom de enligt tradition inte får ta betalt. Men så var det inte på Buddhas tid och så är det inte heller nu i Thailand och Asien.

Källor

Bertil Litner – Thailand mer än sol och stränder.
Staffan Hammers – Buddhism Nu nr 3.2010.
Dietmar Dh. Kröhnert – Skrift om Dana (Malmö 5/4.2009)

Och till sist den som har *inspirerat mig* till denna skrift är Templet Wat Sanghabaramee.

Malmö 5/09.2010.

Dietmar Dh. Kröhnert.